

Van de auteur - Esther Aantjes

“Tijdens het Schrijflab gaat de wereld van fantasie open. Alles wat je voor je ziet, mag tot leven komen. Het omschrijven van personages, gebouwen of dingen mag tot in alle geuren en kleuren verteld worden. Na vrijheid van schrijven komt een lastige klus, het schrappen. Kritisch ga je met je woorden om. Uiteindelijk krijgt je verhaal juist meer vorm. Cultuur, natuur en fantasie zijn een mooie combinatie. Tijdens het schrijven haal ik mijn inspiratie uit gebouwen en mooie plekjes waar ik ben geweest. Lees daarom mijn verhaal en beleef het mee, veel plezier!”

Het mysterie van Biblioteca Joanina

Hans sluit de klep van de zwartgelakte piano, die vooraan in de bibliotheek staat.

“Alles boeiender dan oersaai boeken. Maar opa Jan zit hier nu eenmaal het liefst.”

Hij draait zijn pet om met de klep naar voren en loopt door de hoge centrale hal. Zijn lange smalle benen schieten de brede grijze trap op, zwieren langs mysterieuze hoekjes met doorschijnende gordijnen, boekenkasten en banken.

Opa zit heerlijk te lezen in een stoffen strandstoelfauteuil. “Nog niet uitgelezen, Oop?”

“Nee jongen, als het aan mij ligt, blijf ik hier slapen. Heb je nog even?” Hans knikt. Terwijl hij zijn telefoon uit zijn diepe skatersbroekzak haalt, volgt hij de loopbrug, die als een doorzichtige buis zijn weg baant naar de kinderboekenwereld. Hij loopt een houten zoldertrap op. Aan het eind van de trap zit een gesloten deur. Hans gaat er tegenaan zitten en gaat gamen.

“Oeffff, ik was bijna next level, ben gekild door een vampier...”

Maar dan.....dan valt Hans naar achteren en wordt alles met een grote klap zwart.....

“Waar ben ik?!” Hij kijkt om zich heen en ziet een lampje HELP branden. Met een trillende vinger klikt Hans erop. Ineens buldert een zware stem door de kleine donkere ruimte. “Eindelijk, jij gaat mij redden!” “W-w-wie bent u?” Hans stem bibbert. “Wat denk je zelf, de bibliotheek natuurlijk! Red al mijn dierbare boeken! Ze worden opgegeten door die monsters van boekenwormen!” “Hoe dan?”

“Rechts in het hoekje staat een potje met dikke smakelijke boekenwormen. Zij worden gebruikt als lokaas. Schuif het dekseltje een klein beetje open. Zorg dat ze er niet uit kunnen kruipen. Trek daarna aan de hendel. Je wordt afgezet in de bibliotheek Joanina van Coïmbra. Ga daar op onderzoek uit.”

Hans handen tasten langs de koude muren. Dan vindt hij het potje en met trillende handen verschuift hij het dekseltje. Nu die hendel zoeken... Ja, hij voelt wat en geeft een ruk aan de hendel. Hij houdt zijn adem in...

Woehhhh!!! Ineens waait een windhoos om hem heen. Zijn lijf begint te schudden. Hij gilt. In één klap is het stil om hem heen. Een deur waait open. Een lichtbundel laat Hans ogen knipperen. De warmte stroomt binnen. Een mufte stoffige geur komt hem tegemoet.

Hans stapt door de deur een kathedraalachtige zaal in met goudbruine wandkasten tot aan het hoge plafond gevuld met oude boeken. Het plafond is goud beschilderd met een engelenfresco.

Er staan ladders tegen de boekenkasten om bij de bovenste boeken te kunnen komen. Hans kijkt om zich heen, er is verder niemand aanwezig. Uit nieuwsgierigheid klimt Hans zo’n ladder op. Zijn vingers glijden over wat verkleurde boekruggen.

“Wauw, wat is het hier adembenemend, zeg! Dit is wel wat anders dan onze bibliotheek in Roosendaal. Het lijkt haast een boekenpaleis!”

Hij kiest een boek.

“Wat is dit voor rare taal? Euh, het stinkt, zeg. Dat papier is vast uit de prehistorie.”

Opeens voelt hij iets langs zijn hoofd scheren. Hans schrikt zo, dat hij met zijn armen begint te zwaaien en met een smak van de ladder valt. Snel krabbelt hij overeind en rent hij terug naar de deur, die daarna met een harde klap achter hem dicht valt. Haastig geeft hij een ruk aan de hendel. Na opnieuw een wirwar van shaken staat Hans na een poosje stil.

“Geweldig, je hebt mijn leven gered, dank je!”

De zware stem klinkt milder en opgelucht. Sprakeloos en verward ziet Hans de deur weer opengaan. Voelt hij weer wat langs zich heen scheren? Dan werpt hij zijn blik naar de hoek en ziet een leeg potje staan. Met een hoofd vol vragen loopt Hans de zoldertrap af van zijn eigen vertrouwde bibliotheek. Hij gaat naar de fauteuil, waarin opa slaapt met een boek op zijn schoot.

“Kom Oop, we gaan!”

Opa Jan opent zijn ogen:

“Hansje, weet je dat er een speciale kolonie vleermuizen de boeken van de oude Portugese bibliotheek in Coïmbra beschermt tegen boekenwurmen? Mogen ze hier ook eens komen doen. Kijk, er zit een holletje in dit boek.”

Verbluft bekijkt Hans het boek en helpt opa uit de stoel. Als ze langs het zwarte klappaam lopen, ziet hij twee zwarte vleermuizen hangen. “Aha, dat zijn ze, de boekenbeschermtjes!”